

i den Retning, hvori Loven selv i Forveien har antydet, at man skulde gaae, for efterhaan- at formindste de pensionsberettigede Gager, og nu faaer jeg Behreidelser for Smaalighed af det ærebe Medlem for Odense Amts 3die Valgfreds (Fallefen). (Fallefen: Jeg sig- tede ikke til det ærebe Medlem.) Sa, jeg maa dog tage mig den Frihed at tage mig deraf, siden jeg er Forslagsstiller. Naar der i Loven staaer: „Denne Sum ned- sættes med $\frac{1}{4}$ af hver vacant bleven Vønnings- sum“, kan man ikke kalde det smaaligt, at man foreslaaer, at Summen endnu nedsættes med $\frac{1}{4}$. Det er netop at handle i Lovens egen Aand og at vise Moderation og Maadehold, især da man hører, at det er umuligt for Mi- nisteren at administrere Theatret, hvis man vil gjøre meget volbsomme og stærke Besparelser. Da jeg imidlertid er af den Mening, at man skal rydde en af de værste Besværligheder af Veien for Theatrets Overgaaing til at ophøre at være Statsanstalt, navnlig den, at der anvendes en betydelig Sum til Gager, der give Pensionsberettigelse, er det naturligt, at jeg har fulgt den Anviisning, der ligger i Loven selv. Det kunde maaskee siges, at Fleertallet, der har stillet Forslag om en Trebiedeel, er smaaligere end vi Andre, der have stillet For- slag om Halvdelen; men det kan være, at man heller ikke tør gjøre Behreidelser imod dem, idet jeg antager, at der er mere Udsigt til dog at opnaae nogen Besparelse paa den Maade, da der nemlig er mere Udsigt til, at Forslaget om en Trebiedeel gaaer igjennem. Jeg skal sige Grunden, hvorfor der er mere Udsigt der- til; det er den, at denne Bestemmelse har staaet før i Loven, og at det kun er et ringe Antal Aar, Bestemmelsen om Fjerdedelen har staaet der. Jeg kan saaledes ikke paa nogen Maade indrømme, at det ærebe Medlem for Afsens (Fallefen) skulde have havt Ret til at gjøre den Behreidelse for Smaalighed, han har rettet imod dem, som have stillet Forslaget om Halv- delen. Der fremkom iøvrigt Pittringer som den, at det gif her som i Boutikerne, og det

er disse Høferanskueller, som det ærebe Med- lem vil tillægge os ved dette Forslag, jeg ikke holder af, eller finder, der er Anledning til at tillægge os, lige saa lidt som til at gjøre den Slags Bemærkninger, der kom fra det ærebe Medlem for Njøbenhavn's 6te Valgfreds (Steen) om det, man gjorde Profession af. I det Hele taget var det vist meget bedre, om man holdt sig til selve Forslagene, og lodde Personerne i Fred. Det Modsatte forlænger blot Discus- sionen til ingen Nytte; men man kan ikke være i Fred længere end Ens Nabo vil, og man er nødt til at værges sig imod den Slags umoti- verede personlige Angreb.

Fallefen: Hvormeget jeg end ellers læg- ger særlig Mærke til det ærebe Medlems Per- son, har jeg dog i denne Sag aldeles ikke seet ham; jeg har ikke havt nogensomhelst Anelse om, at han har været med at stille Forslagene. Det er Forslagene, jeg har kaldt smaalige; jeg har sagt, at det var smaaligt med den ene Haand at give Theatret 65,000 Rb., og med den anden Haand at putte 10 Rb. i Lommen. Naar en Huusbond oppjør Vønnen med et Thende, og saa vil knappe 8 f. af for en itu- slaet Tallerken, saa kalder jeg det smaaligt. Jeg har, som sagt, kun udtalt, at Forslagene vare smaalige, jeg har ikke talt om Smaalig- hed med Hensyn til Personer.

Tscherning: Jeg for min Part siger, at naar jeg skal vælge imellem at raade Danmark til enten at spille grand seigneur eller at være smaalig, raader jeg til det Sidste; thi jeg troer, vi ville bestinde os bedre ved at holde os til det Smaa, end lade det see ud for Eu- ropas Dine, som om vi endnu hørte til de Store og puffedes os op ligesom Frøen. Grands seigneurs ere nu ude af Mode, og man skal ikke komme tilbage til dem igjen. De sidste af dem havde kun en sørgelig Skæbne, og det er ikke værd at fremmane dem paany. Jeg holder mig til den smaalige Trebiedeel ganske simpelt, fordi vi maae restituere, hvad der har